

АБОНАМЕНТИ

ЗА ГОДИНА 5. Л.
ЗА ШЕСТЬ МЪСЕЦА . 2.50 Л.
ЗА ТРИ „ 1.25 Л.
ЗА СТРАНСТ. ЗА ГОД. 8. Л.

„РОДИНА“ излиза единъ път седмично — НЕДЪЛЯ.
Ръкописи не се повръщатъ.
Неплатени писма не се приематъ.

ОБЪЯВЛЕНИЯ

НА I СТ. НА КВ. С. М. 40 СТ.
НА II СТ. „ „ „ 30 СТ.
НА IV СТ. „ „ „ 20 СТ.

Писма, пари за абонаменти, публикаци и всичко що се отнася до в. „РОДИНА“ се испраща до редактор-издателя му ВЛАДИМИРЪ МАНЕВЪ — СВИЩОВЪ.

РОДИНА

Василь Тюдеровъ

Не ще приема посещения на именина си дънь.

Иванъ Х. Цанковъ

Няма да приема на именина си дънь

Т-ца Мара Хръстевичъ

Т-нъ Христо Ятанасовъ

(Членъ при Свищов. Окр. Съдъ)

Сгодени

Свищовъ, 28 XII 1911 год.

Свищовъ

София

Съдържателя на бръснарница „България“ Хр. Чуклевъ, честитая на клиентитъ си новата 1912 год. и имъ пожелава най-весело прѣкарване.

БЛАГОДАРНОСТЪ

Татарското Училищно Настоятелство изказва най-искренната си благодарностъ къмъ Свищовския гражданинъ г. Киро М. Абаджиевъ за подарениятъ отъ него 50 лв. за бѣднитъ ученици и нуждитъ на училището ни.

Отъ Настоятелството.

с. Татари

24 XII 1911 г.

ДВА МИЛИОНА

Шевни машини
е произвела фабрика

ГРИТЦЕРЪ

отъ 1872 до 1910 година, а 1,000,000 отъ 1902 до 1910 год.

Това голѣмо увеличение на производството се дължи на силното разпространяване на Гритцеровитѣ машини, поради тѣхнитѣ прѣимущества надъ другитѣ шевни машини.

Не купувайте машини, до като не прѣгледате Гритцеровитѣ, защото само тѣ сѫ най-усъвършенствуванитѣ, на солиднитѣ и най-арангирани.

Прѣдставителъ за Свищов. околия:
Владимиръ Маневъ—Свищовъ

Тенчо Христовъ

— СВИЩОВЪ —

е рѣшилъ въ най-скоро врѣме да распродаде

10,000 литри хубаво ВІНО отъ стари лозя.

800 литри чиста пратчин. ракия.

10,000 снопа ормански дърва по 20 ст. снопа.—Снопитѣ сѫ складирани на „Велишана“.

Сѫщия има постояненъ складъ въ домѣтъ си отъ дели ормански метрови дърва и дървенъ кюмюръ.

Продава сухи рѣзани дърва и на килограмъ.

ЦѢНИ НАЙ-ИЗНОСИ

По желѣзно-пътната линия Левски-Ловечъ.

Статията на нашия съгражданинъ Александъръ Екимовъ, помѣстена въ брой 28 отъ 4 м. м. на вѣстника ни относително: гдѣ трѣбва да се свърже Ловечъ съ централната линия е жегнала доста нашия събратъ вѣстникъ „Истина“, който се издава въ Плѣвнѣ и въ прѣд-последния си брой се е помѣчилъ да напише нѣщо съ което да се противопостави на доводитѣ, които сѫ заставили бившето народно събрание да узакони свързването на Ловечъ съ централната линия да стане при Левски. Писаното по този случай въ вѣстникъ „Истина“ е не само безсѣдържателно, но отъ него нищо не може да се разбере. Тамъ се расправя за премѣстване на разни арсенали, за които въ единъ перисдъ отъ около 10 години държавата ни неоправдателно била похарчила внушителната за държавния бюджетъ сума на повече отъ 200—300 хиляди лева за постройка и превозъ отъ гр. Русе за Разградъ и отъ Разградъ за Шуменъ. Това било ставало по линия на генералщабни офицери и пр. Расправя се за Асанъ Паша, за Османъ Паша, за Руско-Японска война, за историята преди нѣколко веѣка назадъ и други кучи несвързани мисли. Прѣпоръчваме на читателитѣ си тази статия, която ний изцѣло сме препечатали въ брой 30 отъ 18 т. м. на вѣстника ни на страница 2 ра да я прочетатъ. Ако събратъ ни „Истина“ не безпозволява да пише по този въпросъ, едва ли бихме му направили голѣмата честъ да му отговаряме, защото достатъчно бѣше да се прочете само това що бѣ писано отъ него, за да се убѣди всѣкой, че Плѣвенци въ дѣйствителностъ няматъ никакво основание да искатъ свързването на Ловечъ да стане при Плѣвнѣ.

Сѫщия вѣстникъ „Истина“ и като взема поводъ и отъ станалото на 11 т. м. въ градѣтъ ни събрание по сѫщия въпросъ, излиза да пише купъ невѣрни и сѫ нищо неподкрѣпени работи, като съ това се мѣчи да искара борбата на Свищовци за несправедлива. Ний сѫщо сме прѣпечатали статията му изцѣло въ вѣстника ни брой 31 отъ 25 т. м. и го бихме помолили, когато ще критикува наши статии, нека ги предава и той по рано, ако не изцѣло, то поне въ резюме на читателитѣ си, а не само да расправя за Асанъ Паша, арсенали и Руско-Японска война и др. и за историята преди вѣкове, нѣща които нѣматъ нищо общо съ въпроса за който се спори. Свищовци били държали митингъ на 11 т. м. пише вѣстникъ „Истина“, сѫ който искали да се замени пътя на бъдещата желѣзница

Плѣвнѣ-Ловечъ-Троянъ-Севлиево-Габрово да не почва отъ Плѣвнѣ, а отъ Левски—респективно Свищовъ. Това е цѣла лъжа, защото Свищовци нѣма нужда да искатъ замѣняване на неузаконено нѣщо. Законъ за постройка на желѣзница Плѣвнѣ-Ловечъ и пр. не съществува, а съществува законъ за постройка на желѣзница Левски-Ловечъ и пр. обнародвано въ брой 74 на Държавенъ Вѣстникъ отъ 5 IV т. г. На събранието на 11 т. м. Свищовци искаха да се привиде въ изпълнение по-възможност по скоро този законъ и оборваха домогванията на Плѣвенци, които се мѣчатъ по лични съображения да отклонятъ всячески правителствотъ отъ правилното изпълнение на този въпросъ, начертанъ и узаконенъ, точно спорѣдъ изискванията на желѣзнопътната строителна политика въ стразата ни. Нашия събратъ признава въ статията си че линията Плѣвнѣ-Ловечъ ще минава само прѣзъ голи и пусти байри и че ще е много по скѣпа отъ тази Левски-Ловечъ, но твърди че за днешната техника нѣмало мѣнотии и понеже линията Плѣвнѣ-Ловечъ ще е баириста, то щѣла да бѣде много по запазена по отношение на стратегията. Ако бихме се ръководили отъ това трѣбвало да стрѣимъ линии само да бѣдатъ по-добре запазени по отношение на стратегията и понеже за днешната техника не съществували препятствия, то не остава нищо друго, освенъ да строимъ линии само по голитѣ чуки на балкана, та макаръ и да кацатъ само гаргитѣ по тѣхъ, но нали ще сѫ сигоръ по отношение на стратегията-колкото смѣшно, толкова и глупаво твърдение.

Другъ би билъ въпроса, ако трѣбва да се преценява кой пунктъ, въ нашата страна трѣбва да се свързва съ желѣзници, които ако и да нѣматъ никакво икономическо и търговско значение, но ще трѣбва да се построятъ само отъ стратегически съображения, но едва ли у насъ би станало нужда за това, защото страната ни е доста малка и всѣка построена желѣзница ще служи и за военитѣ операции, така щото никой не ще прѣдприема да строи желѣзници за които да се прѣдполага, че ще се върнатъ некога врѣмената на Османъ Паша, или че сме се накарани да трѣгваме за Букурещъ, та да ни послужатъ. Свищовци искали безъ удобрението на сѫщитѣ градове да се свърже Ловечъ съ Левски, това не е вѣрно, а вѣрното е че почти всички други градове, а най-важното г. Ловечъ, като се стремятъ да запазятъ интереситѣ си искатъ да бѣ свързанъ единъ край на желѣзницата

съ Левски, а не съ Плѣвнѣ. Сѫщото и съ Троянъ съ изключение може би само на депутата му Икономовъ, който е хотелджия въ Плѣвнѣ, и който има интересъ да защитава исканието на Плѣвенци. Рѣката Осъмъ не можала да се използва за индустриални цѣли, защото никѣдъ тихитѣ води безъ наклонъ не-можели да служатъ за горѣпоменатата цѣль, а Осъмъ билъ тиха вода. Види се автора на статията или не е знаелъ що е писалъ, или пъкъ е писалъ само да бѣде писано. Може ли да се твърди отъ сериозенъ човѣкъ, че рѣката Осъмъ е тиха вода, когато отъ Ловечъ до Левски има само на рѣката Осъмъ построени около (25) двадесетъ петъ мелници съ по 50—60 и по вече конски сили всѣка една.

За да умаловажи исканието на Свищовци да се подложи този важенъ за страната ни въпросъ гдѣ да бѣде свързанъ Ловечъ съ централната линия при Левски или Плѣвнѣ на обществена критика и то отъ най-компетентнитѣ въ случая лица, а именно инженеритѣ и икономиститѣ като за случая се събератъ и депозиратъ въ инженерното и икономическото дружество нуждитѣ суми за разноски и понеже автора на статията въ вѣстникъ „Истина“ знае че само съ истѣкнатитѣ отъ него доводи за трасето Плѣвнѣ-Ловечъ, а а именно местение на арсенали, по липса на генералъщабни офицери Асанъ Паша, Османъ Паша, Руско-Японска война, проследяване на историята преди вѣкове, едва ли ще се добие благоприятенъ нему резултатъ отъ начина по който Свищовци искатъ да се обсъди въпроса, то той отъ сега почналъ да хвърля калъ, като взелъ да твърди че това неможело да бѣде защото лицата, които ще се натоварятъ отъ икономическото и инженерно дружество щели да бѣдатъ платени адвокати. Единъ вѣстникъ който повече се уважавалъ не би си позволилъ да хвърля такива обиди които никому не-могатъ да попречатъ, освенъ на каузата, която той се мѣчи да защитава, защото признато е, че ринаги по слабия прибягва до хули и клѣвети, защото срѣщу справедливостта не може да устои и по този начинъ дезертира.

Ний не се боимъ отъ критикитѣ на нашия събратъ, исканието на Свищовци е справедливо, като такова то е узаконено и Свищовци иматъ цѣлно право да искатъ да се осмисли.

Изборитъ за Окръжни Съвети.

Изборитъ за окръжни съвети, които ще станат на 8 Януари т. г. ще се произведат по пропорционалната система. По тази причина смѣтаме за неизлишно да дадемъ гласносъ на слѣднитъ членове отъ избирателния законъ които регулиратъ тази материялъ.

Чл. 33. Изборитъ ставатъ по избирателни околии.

Чл. 84. Въ опрѣдѣления за произвеждане изборитъ день, сутринта въ 8 часа, бюрото на избирателната секция се явява въ означеното за тая цѣль помѣщение, въ гласоподавателния центръ, и прѣдседателтъ, слѣдъ като съобщи на присѣжествуващитъ избиратели за колко окръжни съветници трѣбва да гласуватъ, обявява избирателното събрание за открито.

Чл. 128. Изборитъ за членове на окръжнитъ съвети ставатъ по реда за избирание народни прѣдставители, освѣнъ измѣненіята, изложени въ настоящата глава.

Чл. 129. Разпрѣделението околнитъ въ окръжието на избирателни околии и градоветъ на избирателни секции е сѣщо като онова, по което ставатъ изборитъ за народни прѣдставители (чл. чл. 51 и 53), обаче числото на избираемитъ е тройно т. е. на всѣки 20,000 жители, се набиратъ по 3 окр. съветници.

Чл. 130. Избираеми за членове на окръжнитъ съвети сѣ всички лица, които отговарятъ на условията, изискуеми отъ чл. 46 на настоящия законъ.

Забѣлка. Лицата които сѣ получили срѣдно или по-горно образование, могатъ да се избиратъ за членове на окръжнитъ съвети; ако сѣ извършили 25 год.

Чл. 46 Избираеми за окръжни съветници сѣ всички български граждани, които отговарятъ на слѣднитъ условия:

- 1) да се ползватъ съ граждански и политически права;
- 2) да сѣ навършили 30 години;
- 3) да сѣ избиратели, и
- 4) да сѣ книжовни, т. е. да могатъ да говорятъ и пишатъ на български.

Чл. 131. Не могатъ да бѣдатъ избрани за членове на окр. съвети 1 лицата, указани въ чл. 47, пунктове 2 и 3 на настоящия законъ (военнитъ лица на дѣйствиелна служба и духовнитъ).

2) лицата които иматъ договори съ окръжието и общинитъ за разни окръжни и общински доставки и прѣдприятия, или участвуватъ прѣко въ печалбитъ отъ подобни доставки или прѣдприятия;

3) лицата, които нѣматъ опрѣдѣлено занятие или не притежаватъ недвижимъ имотъ въ нѣкоя община на окръжието, на които сѣ членове;

4) лицата които сѣ съдружници или роднини отъ слѣднитъ степенни: баща и синъ, братя, първи братовчета, внуци наѣменици бѣжанаци кумъ и кумени или кръстникъ и кръщеникъ и сватове до 3 поясъ включително.

Забѣлка. Отъ избранитъ подчинни отъ еднакъвъ списъ прѣема се онъ, който е получилъ повече гласове. При разногласие се дава жребие.

5) кметовѣтъ и тѣхнитъ помощници, държавнитъ чиновници, както и всѣки лица, които получаватъ заплата отъ общината, окръга и държавата, освѣнъ членовѣтъ на постоянната комисия.

Чл. 134 Бюрото което ръководи изборитъ за окръжнитъ съвети, има сѣщия съставъ и се образува по сѣщия начинъ, както и онова за народнитъ прѣдставители.

Забѣлка. Бюрото си назначава измежду грамотнитъ избиратели секретаръ, който има само съвѣщателенъ гласъ.

Чл. 135. Кандидатнитъ листи за окръжни съветници сѣ задължителни. Не се позволява прибавянето нови имена въ бюлетината. Всѣка бюлетина, въ която не е запазенъ редътъ на имената споредъ обявената кандидатна листа, се счита за дѣйствителна, щомъ съдържа само означенитъ въ кандидатната листа имена; направеното въ този случай размѣстване на имената остава безъ значение и се счита че те сѣ наредени по сѣщия начинъ, по който сѣ наредени имената въ обявената кандидатна листа. Бюлетина въ който има прибавяне на едно или повече имена, се счита за недѣйствителна. Никой не може да даде съгласието си да бѣде вписанъ въ повече отъ една кандидатна листа. Позволява се заличаване имената на кандидати. Бюлетина, въ която сѣ заличени имената на всѣки кандидати, се счита за недѣйствителна. Недѣйствителни сѣ и бюлетини, за необявени листи. Кандидатъ, който е получилъ по малко отъ половината на подаенитъ за листата бюлетини, губи своя редъ въ листата и заема другъ съобразно подаенитъ за него гласове; на негово мѣсто встъпва следующиятъ кандидатъ, който е получилъ повече отъ половината на всѣки подадени за листата бюлетини. Печеленитъ отъ всѣка кандидатна листа мѣста се даватъ на първитъ по редъ въ листата кандидати и тѣ се провъгласяватъ за окръжни съветници; неизбранитъ кандидати се прогласяватъ за допълнителни.

Кандидатнитъ листи се съобщаватъ на бюрото, прѣди да се захванатъ гласоподаването, съ заявление, подписано поне отъ 10 грамотни избиратели, и прѣдседателта ги обявява при откриване изборното събрание чл. 84.

Всѣка кандидатна листа носи името на лицето, което е записано най-напрѣдъ въ нейния бюлетинъ.

Всѣга група, която има своя кандидатна листа, има право да се прѣдствѣява при бюрото. За тая цѣль прѣди да се захване гласуването, групата подава на бюрото заявление, подписано поне отъ 10 грамотни избиратели, въ което указва на единъ грамотенъ застъпникъ, ползующъ се съ сѣщитъ права, като ония на кандидатитъ или тѣхнитъ застъпници при избирание прѣдставители (чл. чл. 68 и 108).

Чл. 140. Избрани за съветници се прогласяватъ първитъ по редъ имена отъ всѣка листа.

Чл. 142 Оспорване правилността на избора, както въ изборния день прѣдъ бюрото, така и прѣдъ окръжния сѣдъ, въ продължение на 7 дни отъ датата на избора, става по правилата на чл. 124 Резултатътъ отъ сѣдѣствието, заедно съ

цѣлото производство, прокурорътъ изпраща на прѣдседателя на окръжния сѣдъ и сѣдътъ се произнаси окончателно по тѣхъ.

Два сѣмѣта.

Разказъ отъ Якобсенъ.

Залпахъ е тѣжовна рѣка. На източната ѣ часть е разположено едно печално, бѣдно и много тихо селце.

Кѣщитъ приличатъ на жалка тѣлна отъ сакати просеци, на които рѣката е прѣсекла пътятъ и тѣ се рѣшили да дадатъ на лодкаря последната си парица. Тѣ стоятъ на самия край на рѣката, като се подържатъ съ немоцнитъ си рамена и безнадежно се люлеятъ въ сизата вода върху своитъ подпорки, много прилични на патерици.

Изъ дълбочината на горицата плачевно поглеждатъ чернитъ прозорци, надъ които, като вѣжди, се надвѣсили дѣсенитъ покриви. Съ изражение на тѣга и омраза поглеждатъ тѣзи стѣклени очи на пощастливитъ кѣщи. разфърлени по зелената равнина отдѣлно по двѣ на едно мѣсто или пъкъ на спокойни групи, които се губятъ въ мъгливо-златната далечина. Но на бѣднитъ кѣщички не пада свѣтлина: въ тѣхъ царуватъ дрезгавината и мълчанието, които правятъ още по-големо запемаднѣщето впечатление отъ еднообразния шумъ на вълнитъ, които лѣниво, но безъ спирање, текатъ покрай, и по пята си уморено и безсѣзнателно си бѣбратъ нѣщо си . . .

Слънцето захождаше. Тамъ по полетата вече захванаха да изпѣлватъ въздухътъ бръмчещитъ стѣклени звуци на щурцитъ, донесани отъ врѣме на врѣме тука отъ ненадѣйнитъ, слаби подухвания на вѣтъра, които полюляваха раки-такътъ край рѣката и замираха въ него . . .

Долу, на рѣката, се показа лодка.

На балкона на една отъ крайнитъ кѣщи стоеше женска фигура тънка, измѣчена. Тя се бѣше надвѣсила прѣзъ прѣжитъ на балкона отъ кръста нагорѣ и внимателно слѣдѣше движението на лодката. Рѣката си, почти прозрачна, държеше надъ очитъ си, защото тамъ, гдѣто бѣше лодката, слънцето позлатяваше вълнитъ и лѣчитъ му силно блѣщѣха въ водата, — като че лодката плуваше по златно оглѣдало.

Посрѣдъ дрезгавината свѣтѣше блѣдното, като восѣкъ, лице на жената, като че свѣтлина излизаше изъ нея. Ясно и остро личеше то, както въ тъмна нощъ лѣчатъ пѣнливитъ гребени, които заобикалятъ морската вълна като бѣла ивица. Безнадѣжнитъ ѣ очи боязливо търсѣха нѣщо-си; чудна, слабоумна усмивка полуотваряше уморенитъ ѣ уста, и въ сѣщото врѣме отвѣсенитъ бръчки на облото ѣ, изпъкнало чело правѣха цѣлото ѣ лице да показва отчаяна енергия.

Отъ звѣнарната на селската черква се раздаде звонътъ на камбаната, която свиваше хората на вечерня.

Тя отвѣде очи отъ залезването на слънцето и почна полѣка да маха глава, като че искаше да се освободи отъ звона на камбаната и шибѣше въ отговоръ на безкрайнитъ звуци: „не мога да чакамъ, не мога да чакамъ!“

Ала звонътъ не приставаше.

Като измѣчвана отъ джаланитъ, започна тя да ходи назадъ и на прѣдъ Сѣнкитъ на отчаянието станаха по-тъмни, и тя дишаше тежко, сѣкашъ я задущаваха сѣлзи, които не можеше да изплаче.

Отъ много, твърдѣ отъ много врѣме страдаше тя отъ мѣчителенъ недѣгъ, който никогѣ ѣ не даваше спокойствие—все едно лежеше ли или стоеше на крака. Питала бѣше нѣколко баячки, скитала се бѣше отъ единъ свещенъ изворъ до други, но все безъ полза. Най-послѣ тя отиде прѣзъ септемврийското поклонение при Св. Вартоломея, и тамъ единъ едноокъ старецъ ѣ посвѣтѣ да свѣрже въ единъ възелъ английска роза, ошърленъ кукурузъ, папратъ отъ гробища, косми отъ косата си, парче отъ гробна дѣска и овѣхнала ружа. Всичко това да хвърли подиръ младо момиче, прѣсно и, здраво. когато минава по рѣчна вода; тогава нейната болѣсть ще мине у момичето.

И ето сега тя криеше такъвъ възелъ подъ коситъ си, а на Залпахъ се показа лодка — първата откакъ тя е приготвила възелътъ, който щеше да ѣ оздрави. Пакъ се приближи тя до оград на балкона. Лодката бѣше наближила толкова, щото тя различаваше почти всѣкитъ пътници, които седѣха вътрѣ. Тѣ бѣха петъ или шестъ души. Безъ съмнение, тѣ сѣ чужденци пътници. На задницата на лодката стоеше боцманъ съ канджа, а кормилото управляше жена; наредъ съ нея стоеше мѣжъ, който се грижеше, щото тя да слѣдва показаніята на боцмана. Другитъ бѣха въ срѣдата на лодката.

Боцната се наведе досушъ на прѣдъ; всѣкой мускулъ на лицето ѣ бѣше напрегнатъ и очакваше; рѣката ѣ се криеше изъ косигъ; слѣшитъ ѣ очи туптеха . . . тя едвамъ дишаше и съ широко разтворени ноздри, съ пламнали бузи, съ продължени, неподвижни зѣнци очакваше приближаването на лодката.

Различаваха се вече гласовѣтъ на пътницитъ — ту съвѣсмъ ясно, ту като далеченъ шумъ.

— Щастieto, говорѣше единъ отъ тѣхъ, е абсолютно езическо понятие. Тази дума нѣма да ѣ намѣрите въ цѣлия Новъ-Завѣтъ.

— Послушайте, любезни, каз. ваше другъ, макаръ идеалътъ на разговора ни да изисква постепенно отдалечаване отъ прѣдмета, ала все ни се струва, че по-добрѣ ще бѣде да се повърнемъ къмъ нашата изходна точка.

— Наистина, гърцитъ . . .

— А прѣди тѣхъ още финикийцитъ . . .

— Е, та какво знаешъ ти за тѣхъ?

— Нищо; но защо постоянно забикаляшъ финикийцитъ?

Сега лодката бѣше тѣкмо подъ кѣщата, и нѣкой отъ хората ѣ запали цигара. Огънятъ избухна два пъти и освѣти жената, която управляше кормилото, и въ червеникавото освѣщение можа да се забѣлѣжи младото ѣ прѣсно лице, съ щастлива усмивка на полуразтворенитъ устни и съ мечтателно изражение на блѣскавитъ ѣ очи, отиравени нагорѣ, въ тъмното небесно пространство.

Огънятъ изгасна. За минута се чу шумъ, като отъ нѣщо паднало въ вода, и лодката замдна нататѣкъ. . .

Мина се около година. Слънцето се спускаше по-бързо висешитъ маси от тежки пурпурни облаци, които хвърляха кървав цвят на почернелата рѣчна вода. Прѣсненъ вътре въ прѣмина по равнината, шуртитъ замлъкнаха, — шумѣха само вълнитъ, и трепереща трѣстика фѣфлеше. Надалеч се показа силуетътъ на една лодка.

Жената отъ балкона стоеше долу при брѣга. Като хвърли тя тогава на младата мома своята омагьосана свѣрка, тя падна въ несвѣтъ дома си — горѣ. По-послѣ силното вълнение, а може би и новиятъ лѣкаръ, дошълъ по тѣхнитъ мѣста, подѣйствуваха на нея благотворно. Като се мина опасността, тя започна да се поправя и за два три мѣсеца съвършено оздраве. Чувството на сила и здравье я опояваше изцѣрво.

Но това бѣше за малко врѣме: тя стана тъжовна, скръбна; обхванаха я безпокойствието и огчаянието. Навсѣкѣдъ я прѣбѣждаше образътъ на младата мома въ лодката. Първи пътъ ѝ се яви той свѣтналъ отъ младостъ и цѣфтешо здраве, — какъвъ какъвто го бѣше видѣла. . . Тоя образъ колѣничеше и я глѣдаше съ можда. Послѣ той се изгуби, ала тя пакъ знаеше, гдѣ се намира, и че е живъ, защото го виждаше легналъ и чуваше него витъ тихи жалби — денемъ на нейния креватъ, а пощъ въ нѣкой ъгълъ на стаята ѝ. Най-послѣ той замлъкна, и тя го виждаше че стои прѣдъ нея блѣденъ, измъченъ и вииваше въ сърдцето ѝ своитѣ неестествено голѣми чудни очи. . .

Сега тя стоеше при брѣга. Въ рѣката си държеше тояжка, съ която чертаеше по меката тиня кръстове, единъ слѣдъ другъ, като повдигаше отъ врѣме на врѣме главата си, прислушваше се къмъ нѣщо, и послѣ пакъ продължаваше да чертае.

Пакъ се раздаде звонътъ на камбаната за вечерня. Тя старателно начерта послѣдниятъ кръстъ, остави тояжката на земята, колѣнички и захвана да се моли. Послѣ се дигна, нагази въ рѣката, глѣто бѣше по-дълбоко, скръсти ръцѣ и легна въ мѣтно черната вода. И вълнитъ я приеха повлѣкохъ я къмъ дъното и потеккоха надолу, както всѣкога, съ тежко и тѣжовно течение — покрай селото полето, надолу. . .

Лодката се приближи вече до суцѣ. Въ нея седѣха младъ мъжъ и млада жена — сѣдѣхъ които тогава си помагаша да управятъ кормилото. Тѣ наскоро се обѣха вѣнчали и изново пѣтешествуваха. Той седѣше при кормилото; тя стоеше посрѣдъ лодката, обвита съ голѣмъ сивъ шатъ, съ червена пѣтна шапчица на главата. . . Облегнала се бѣше на кѣсата, безъ платна, мачта и тихо пѣеше.

Тѣ минаха покрай къщата съ балкона. Тя весело махна съ рѣкава на кормачията погледна небото и придылки да пѣе. Тя пѣеше облегната на мачтата и поглѣдътъ ѝ слѣдѣше вървежатъ на облацитъ. Пѣеше тя за своето щастие, питаше облацитъ, дали е трайноно пѣеше за миналитъ скръби и страдания, — вече не я плашеха сѣнкитъ имъ та ги пѣдеше изъ своята благодарна душа, а напротивъ, канѣше ги на радостно улощения, колѣно

до колѣно съ своитѣ блѣнове за тайнственото щастие, въздушно като сладкъ снѣгъ. . .

Василь Екимовъ

Няма да приема на именния си денъ

Хроника

Честитимъ на всичкитъ си приятели, сътрудници и редовни абонати на вѣстника новата 1912 година и желаетъ да имъ донесе щастие.

Годежни. Приятно ни е да съобщимъ за станалитъ въ града ни годижи между г-ца Милка Н. Хадчева и адвоката Хр. С. Христовъ; както и между г-ца Мира Крътевичъ и г. Христо Атанасовъ — членъ при окръжния съдъ.

Нашитѣ честитивания и благопожелания.

Балъ. На 7 Януарий т. г. Свищовския клонъ на д-во „Червенъ кръстъ“ ще даде балъ за усиление фонда, съ който се помага на раненитъ борци при защита на отечеството.

Желателно е масовото му посѣщение.

Свищовската митница. Прѣзъ истеклата 1911 год. Свищовската митница е събрала вносно мито 2,829,000 лева, когато презъ 1910 год. е билъ 2,525,000 т. е. презъ истеклата година се е получило повече мито 303 хиляди лева.

За законостъ гозорилъ. Г-нъ Д. Бръчковъ, когото не околийско партийно събрание, ами и партийното бюро не прогласи за кандидатъ за народенъ представителъ има безсрамие да говори, че обявенитъ отъ насъ кандидати за окръжни съвѣтници незаконно биле прогласени за такива.

Ний не сме и сега противъ едно околийско партийно събрание да се произнесе по кандидатитъ за окръжни съвѣтници на Народната партия въ Свищовско и отъ това най-много ще загуби Бръчковщината, защото на такова събрание се отнема възможността на избордажитъ на всички партии да рѣшаватъ партийнитъ ни работи.

Не за окръжнитъ избори се интересувате г-да, ами да може покрай тѣхъ да се каже, че въ Свищовъ нѣма Народната партия партийна организация и да Ви дадало централното партийно бюро мандатъ да свикате събрание отъ „избордажитъ“ и да се избере-те сами ръководители на партията въ Свищовско.

Не можемъ ви помогна!

Справедливо оплакване. Вчера дойдоха въ редакцията ни десетина кръчмари да се оплакватъ отъ акцизияния агентъ Василь Дончевъ доскорошенъ писаръ на Бръчкова, че благодарение на него и до сега не сѣ получили разрѣшение да си извадятъ патенти и сѣ принудени да си затворятъ кръчмитъ. Тѣ разправиха какъ несправедливо сѣ разпрѣдени въ разрѣди и поменаха имена на лица, които като неприятни на Бръчкова биле все въ I-ви разрѣдъ. Примѣръ: До като съдружника на Бръчкова — Д. Кодовъ въ Бѣлене плаща за При разрѣдъ, Ат. Маноловъ работи въ същото село на името на Хр. Тодоровъ — I-ви разрѣдъ!

Ний ще провѣримъ всичкитъ оплаквания и ще се застъпимъ

както трѣбва за справедливитъ.

Финансовия министръ г. Т. Тодоровъ не може да одобрява терора вършенъ върху данѣкоплатцитъ отъ когото и да било.

Женонравили. Старитъ консерватори Д. Бръчковъ, Ап. Линковъ и Ф. Мариновъ при (предстоящитъ избори за окръжни съвѣтници се показватъ такива, ковито си сѣ.

До като Народната партия бѣ въ оппозиция тѣ избѣгваха да се наричатъ народняци и бѣха въ всичко съюзници на стамболиститъ, а сега, отъ като е дошла Народната партия на властъ съ негърканитъ и усмети и отъ Алека сѣдства глѣдатъ да се натрапятъ за ръководители на Народната партия, съ която иматъ общо само по работи, които сраматъ честнитъ народняци.

Тѣзи приятели виждатъ, че дугаря имъ Ап. Линковъ остана да подсмърча за кметското мѣсто благодарение на насъ и че сѣ загубени за понататѣшна политическа борба сѣ рѣшили да предизвикатъ поне и другитъ народняци да дигнатъ ръцѣ отъ Народната партия. Поводъ за това имъ даватъ предстоящитъ избори за окръжни съвѣтници.

По нарежданастъ на централнитъ бюра на коалиранитъ партии околийскитъ бюра опрѣдѣлятъ кандидатитъ за окръжни съвѣтници. Тоя стори своеврѣменно и Свищовското Околийско Бюро на Народната партия и провъзгласенитъ кандидати съобща, както на Централното Бюро на Народната партия, тѣй и на мѣстното бюро на Прогресивно либералната партия. Недоволни не отъпрогласенитъ кандидати, които биха правили честь на всѣка партия, а за дѣто нмъ се отнема възможността да обѣщаватъ на едного мѣсто въ постоянната комисиия, на други въ кметството, сѣ се заловили съ работи, които още повече ще ги компромитиратъ. Г-нъ Ф. Мариновъ не е да не помни защо напустна водителството на Народната партия, и се просто чудимъ като е тръгналъ по акъла на единъ Бръчковъ виде се, за да го завѣде на боклука. . .

Тѣзи хора незнаятъ какво е законостъ. Оля денъ сибиратъ въ „Фабриката“ отъ членовѣт на Народната партия словомъ седемъ души и други 16 души избордажитъ на всѣка партия, на които като съобщили, че въ Свищовъ Народната партия нѣма бюро, защото си било подало оставката, избрали отъ помежду си трима души да ръководели партията и опрѣдѣлили нови кандидати на Народната партия за окръжни съвѣтници, болшинството отъ които не сѣ нейни членове. И тѣй както казватъ, сѣ подържката г. г. Гешова и Яблански ще се наложатъ на партията. Ще се воспотятъ!

И. П. За да не се изтъкува, че инспирираме предъ прогресиститъ, противъ тѣзи «наши приятели», слѣдъ окръжнитъ избори ще дадемъ гласностъ на най-главната работа на г. Д. Бръчкова въ София.

Изборна борба. Всички политически партии въ Свищовско ще взематъ участие въ предстоящитъ избори за окръжни съвѣтници.

Прогресиститъ опрѣдѣлиха слѣднитъ лица за свои кандидати: Димитръ Аврамовъ отъ г. Свищовъ

Тод. Цаневъ Ив. Найденовъ Колю Ив. Лазаровъ, Хр. Желѣзковъ К. Георгиевъ, Хр. Гавриловъ Г. Поповъ и Н. Владковъ.

Бюджетъ за 1912

Въ снощния брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ е публикуванъ слѣдния

ЗАКОНЪ

за бюджета на държавата за 1912 година.

Чл. 1. Разрѣшава се на министритъ да произведатъ, съгласно законитъ на държавата, прѣзъ 1912 година разходитъ, показани въ приложенитъ при настоящия законъ разходни таблици, на обща сума 188,929,057 лева, а именно:

а) по върховно то правителство	3,560,200
б) по държавнитъ дългове	40,147,770
в) по върховната смѣтна палата	362,298
г) по м-вото на външ. работи и на изповѣданията	6,458,418
д) по м-вото на вътр. работи	11,032,134
е) по м-вото на народ. просвѣщ.	24,916,349
ж) по м-вото на финансиитъ	8,575,319
з) по м-вото на правосъдието	6,348,400
и) по м-вото на войната	40,500,527
к) по м-вото на търгов. промишл. и труда	5,741,732
л) по м-вото на землед. и държавнитъ имоти	7,282,500
м) по м-вото на общитъ сгради, пѣтищата и благоустройствата	8,536,820
н) по м-вото на желѣзницитъ, пощитъ и телеграф.	25,466,540
Всичко разходъ	188,929,057
Повече приходъ	1,344,383

Всичко 190,273,440

Чл. 2. За покриване на горнитъ разходи, министритъ се задължаватъ съобразно законитъ на държавата, да събератъ прѣзъ 1912 год. приходитъ, показани въ приложената при настоящия законъ таблица, на обща сума 190,273,440 лв., подраздѣлена както слѣдва:

а) прѣки данѣци	39,841,400
б) косв. данѣци	68,590,500
в) държ. привил.	9,770,000
г) берии	11,036,000
д) глоби	1,030,000
е) доходи отъ	33,890,000
ж) дох. отъ имоти	
и) капитали	14,225,000
з) дох. отъ общинитъ и окръжията за заплати на учителитъ	7,276,040
и) разни приходи	4,615,000
Всичко приходъ	190,273,440

Исп. Дѣло № 731 1911

ОБЯВЛЕНИЕ № 2616

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищов. Окр. Сждъ на III участъкъ на основание постановлението издадено отъ I Свищовский Мирови Сждия по продажба на недв. имотъ останалъ отъ покойния Атанасъ Фандковъ, бивши жителъ на г. Свищовъ и съгласно чл. чл. 1004—1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 2 Януарий до 2-й Февруарий 1912 г. до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ недвижими имоти, свободни отъ поръчителство, ипотека антихреза и запоръ, а именно:

1 Нива 8 декара и 5 ара „Пендикурякъ“ малкия-гиранъ» при: Филипъ Сакакушевъ, Коста Т. Мурдаровъ, Юсеинъ Гавазовъ, Юмеръ Иб. Иосчу оц. 255 л.

2 Нива 7 декара и 4 ара „Пендикурякъ“ при: Георги Сломерлиятъ, Георги Митровъ и отъ двѣ страни мера оц. 222 л.

Желаючи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присѣтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да надаватъ.

гр. Свищовъ 27 Декемврий 1911 год.
Сждебенъ Приставъ: **Ив Видоловъ**

Исп. Дѣло № 719 1911

ОБЯВЛЕНИЕ № 2620

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищов. Окр. Сждъ на III участъкъ на основание опредѣлението издадено отъ Свищовский Окр. Сждъ за продажба недв. имотъ останалъ отъ покойния Ташко Ангеловъ, бивши жителъ на с. Караманово и съгласно чл. чл. 1004—1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 2 Януарий до 2-й Февруарий 1912 г. до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ недвижими имоти, свободни отъ поръчителство, ипотека, антихреза и запоръ а именно:

1 Нива 14 декара 1 аръ „Свищов пѣтъ“ при: Господинъ Друмевъ, Петрушъ Кировъ, АТ. Ангеловъ, Николай Токмачиевъ оц. 282 л.

2 Нива отъ 10 декара 2 ара Пендикурякъ, при: Петрушъ Кировъ, Тодоръ Георгиевъ, Паришко Ласамковъ, Петрушъ Друмевъ оц. 204 л.

Желаючи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присѣтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да надаватъ.
Свищовъ, 27 Декемврий 1911 год.
Сждебенъ Приставъ: **Ив. Видоловъ**

Исп. Дѣло № 916 1911 г.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2618

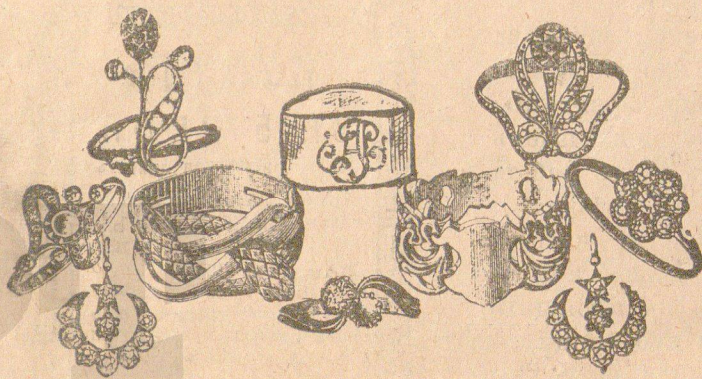
Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищовский Окр. Сждъ на III участъкъ на основание изпълнителний листъ подъ № 412 издаденъ отъ Свищовский Окол. Мир. Сждия въ полза на Коста Т. Мурдаровъ отъ г. Свищовъ ерѣщу Маринъ Янковъ отъ с. Яджий за искъ отъ 327 лева и 50 ст. лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004—1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 2 Януарий до 2 Февруарий 1912 г. 5 ч. слѣдъ обѣдъ включително въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующия длъжниковъ недв. имотъ свободенъ отъ всѣко запрещение:

1) Нива 9 дек. 3 ара „Мекишки-пѣтъ“ при: пѣтъ, Тодоръ Ангеловъ, дере, Евлампъ Ив. Кабакчиева и пѣтъ оцѣнена 753 л. и 30 ст.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣтственъ день и часъ, за да преглеждатъ книгата и да надаватъ.

Чл. 909. Продажъта може да се отложи само по съгласие на всици вискатели, които сж обърнали вискането си върху описаното имущество.

гр. Свищовъ, 27 Октомврий 1911 год.
III Сждебенъ Приставъ: **Ив. Видоловъ**

Х. Р. Паназянъ — Свищовъ.

Изработва всѣкакви златни и сребърни прѣстени, обеци, кръстове и др. Продава разни видове часовници за джебъ и за маса. Ланцове дамски и мужки, колиета, гривни, брошове, сервизи за сладко и ликьоръ.

Изработка първо-качество.

ЦѢННИ ГЛАЙ-ЕФТЕННИ.

Копува злато, сребро, и разни антики.

Исп. Дѣло № 510 911 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2615

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищовски Окр. Сждъ на III участъкъ на основание изпълнителний листъ подъ № 2215 издаденъ отъ II Свищовски Мировий Сждия въ полза на Коста М. Парисовъ отъ с. Караманово ерѣщу Мита Иванова отъ с. село за искъ отъ 30 лева лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004—1026 отъ граждан. Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 2 Януарий до 2-й Февруарий 1912 год. до 5 часа послѣ пладне включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти свободни отъ поръчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

1. Нива 7 декара „Аскеръ — Иолу“ при Ангелъ Линковъ, пѣтъ Петко Ивановъ и Иванъ Цвѣтковъ Пелюовски оцѣнена за 252 л.

Желаючи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присѣтственъ день и часъ, за да прѣглежд. книгата и да надаватъ.

гр. Свищовъ, 27 Декемврий 1911 год.

Сждебенъ Приставъ **Ив. Видоловъ**

Исп. Дѣло № 609 911 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2621

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищовский Окр. Сждъ на III участъкъ на основание изпълнителний листъ подъ № 3116 издаденъ отъ Свищовский Градски Мировий Сждия въ полза на Владимиръ Д. Куневъ отъ гр. Свищовъ ерѣщу Трифонъ Ив. Гандовъ отъ г. Свищовъ за искъ отъ 1000 лева. лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004—1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 2 Януарий до 2 Февруарий 1912 год. до 5 часа слѣдъ обѣдъ включително въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ свободенъ отъ всѣко запрѣщение:

1. Нива 2 декара и 2 ара „Куйговицъ“ при Василь Горабийски Хараламби Карпарски, Мара К. Панапотова оцѣнена 39 лв. и 60 ст.

2. Нива 2 декара и 2 ара „Куйговецъ“ при Василь Горабийски, Юр. Т. Ценевъ, Мара К. Панапотова оцѣнена за 39 лв. 60 ст.

3. Дворно место 3 декара въ Свищовъ улица „19 Февруарий“ при Василь Найденовъ, Никола Бояджиевъ, и отъ двѣ страни пѣтъ оцѣнена за 80 лева.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣтственъ день и часъ, за да преглеждатъ книгата и да надаватъ.

гр. Свищовъ 27 Декемврий 1911 год.

III Сждебенъ Приставъ: **Ив. Видоловъ**

ЗА СЕЛСКИТѢ ЧИТАЛИЩА!

(ЗА 25.50 ЛЕВА — КНИГИ ЗА 65.50 ЛЕВА)

Книжарницата на ВЛ. МАНЕВЪ — Свищовъ отстъпва само на селскитѣ читалища слѣднитѣ книги отъ стойностъ 65 50 лева до 15 Януарий 1912 год. за 25 50 лева.

В. Г. Чертковъ. — Послѣднитѣ дни на Левъ Толстой	—80
За Тиранията. — романъ	0 80
Луи Бусенаръ — Съ червения кръсть. романъ.	3.—
Шатобрианъ — Атала	—90
Практически съвѣтникъ —	—50
В. Г. Короленко — Обикновено нѣщо	—90
Илю вайвода. — Драма.	1.—
Дръ К. Кръстевъ — Литературни и философски студии.	3.—
Александръ Дюма — Послѣ Двайсетъ години (Романъ) I, II и III томъ	12.—
Георги Х. Боневъ — Братѣтъ на Бай Ганя Балкански	1.—
Г. Н. Толстой — Възкресение — (романъ)	4.—
Алфонсъ Доде — Портъ — Тарасконъ (романъ).	1.50
Иванъ Валачевъ — Ржководство по винарството.	1.—
Т. Илиевъ — Винодѣлие	1.—
Лисагаре — История на комуната отъ 1871 г.	3.—
Байронъ — Новий донъ жуанъ (романъ)	3.—
Сервантесъ. — Донъ кихотъ Ламанишки.	6.—
Готварска книга съ 580 рецепти.	2.50
Е. А. Кьонигъ — Въ Лудницата (романъ)	2.—
Захари Стояновъ — Записки по българскитѣ възстания.	4.—
Гизо — История на цивилизацията въ Европа.	3.—
А. Т. Страшимировъ — смѣхъ и сълзи (разкази)	1.50
А. С. Цановъ — Първия български князь съ 15 картини	1.80
Молиеръ — Благородникътъ (комедия)	—80
Едуардъ Литона Булвера — Колади риензи.	2 50
И. В. Антаровъ — Момини сѣница (прѣвелъ отъ руски К. Ванковъ)	2.—
Аринюро Т. Гръцко турската война	2.—

Шевнитъ Машини

„ГРИТЦЕНЕРЪ“

СЪ НАЙ-СОЛИДНИТЪ
Е НАЙ-УСЪВЪРШЕНСТВУВАЩИТЪ

печат. на П. А. Славковъ — Свищовъ